

Postanowienie dnia 18 stycznia 2000 r.

II UZ 157/99

Sąd drugiej instancji nie ma obowiązku udzielania wskazówek o sposobie i terminie wniesienia kasacji, przy doręczeniu na wniosek odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem stronie, która pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie była obecna przy ogłaszaniu wyroku.

Przewodniczący SSN Maria Tyszel, Sędziowie SN: Andrzej Kijowski (sprawozdawca), Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2000 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Edmunda K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w R. o wysokość emerytury, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 listopada 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu postanowieniami z dnia 8 listopada 1999 r. [...] odmówił Edmundowi K. ustanowienia adwokata, jak też odrzucił kasację wniesioną przez wnioskodawcę osobiście i po upływie ustawowo określonego terminu. Odbiór odpisu wyroku tegoż Sądu z dnia 8 czerwca 1999 r. [...] wraz z uzasadnieniem potwierdził bowiem wnioskodawca w dniu 21 lipca 1999 r., a więc miesięczny termin do wniesienia kasacji (art. 393⁴ KPC) upłynął w dniu 21 sierpnia 1999 r., podczas gdy faktycznie nastąpiło to dopiero w dniu 1 października 1999 r., a poza tym skarżący uczynił to osobiście, a więc bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 393² KPC).

Na powyższe postanowienie zażalił się wnioskodawca podnosząc, że nie został pouczony „co ma dalej czynić z krzywdzącym go wyrokiem, jaki ma termin do ka-

sacji i czy konieczny musi być do kasacji adwokat”. Z tego powodu „termin do wniesienia kasacji winien być przewrzucony (pisownia oryginału) i ustanowiony adwokat powinien złożyć stosowną kasację”.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 1999 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie w części dotyczącej odmowy ustanowienia adwokata.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu. Zgodnie bowiem z art. 327 § 1 KPC, który ma – zgodnie z art. 391 KPC – odpowiednie zastosowanie do postępowania w drugiej instancji, sąd udziela wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia tylko stronie działającej bez adwokata lub radcy prawnego i obecnej przy ogłoszeniu wyroku. Jeżeli więc strona, prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy, nie skorzystała z prawa obecności przy ogłaszaniu wyroku w drugiej instancji, to nie może liczyć na to, że przy doręczeniu zażądanego przez nią odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem będzie ją sąd pouczał o zasadach wnoszenia skarg kasacyjnych. Strona zachowująca choćby minimum staranności w życiowo ważnych dla niej sprawach powinna więc sama poszukiwać stosownych informacji, łatwo zresztą dostępnych w sądzie, również drogą telefoniczną.

Naruszenie miesięcznego terminu do wniesienia kasacji (art. 393⁴ KPC) jest więc wyrazem braku staranności wnioskodawcy, a zatem przywrócenie tego terminu byłoby niezgodne z art. 168 § 1 KPC. Wobec zawinionego spóźnienia kasacji bezprzedmiotowe było też rozpatrywanie zawartego w niej wniosku o ustanowienie adwokata, a osobiste wniesienie skargi przez wnioskodawcę nie mającego kwalifikacji prawniczych określonych w art. 393² § 2 KPC jest – w świetle § 1 tego przepisu – niedopuszczalne.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁹ w związku z art. 397 § 1 i art. 385 KPC postanowił jak w sentencji.

=====